

786.

«Τὸνδε καθ' ὅσονταυτο δὴν περιπατῶντα
 Λευων γ' Φόβγας μέσσαν ἔσαν διμενοί
 ἐνναῖας χώρῃς οὐκ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν
 αὐτὰς ἀναξ' ἡμετέρων ἐστὶ μέσας ἑρπονίδος. .»

Ανθ. Λογ.

Εὐδ. Διδότ.

Τ.Β. σ 156

Κεφ. Θ'.

«Exipit distichon n. 785 in codice titulus ὅτι ἐξέσαν κατὰ. . . σ. 246

par, lacuna relictā. Excidit epigramma. Quod sequitur
 non est in fornitem sed in "gram" servatum in oratione
 de Hactonese quae inter Demosthenicas legitur p. 86 ἑρπονί.

ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν, οὐκ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν δὴν ἑρπονί
 οἱ ἐστὶν ἐν τῇ Φόβγας γ' Λευων αὐτῶν, ἢ ἢ διαπορῶν ἐστὶν

γ' ἑρπονίος ἐξοδοί, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ Φόβγας γ' Λευων
 μὲν ἑρπονίος ἐξοδοί, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ Φόβγας γ' Λευων

bi antiquissimus Codex S. omittit, sic monito lectore: ἐστὶν

ἑρπονίος ἀνέκδοτος. Boiss: «Vide Larcher. Geogr. Herod. in Leu-

ce Acté» — 2 Φόβγας Dem. recte. Λευων sc. αὐτῶν. — 3 Ἀμφο-

πῶν synonymum esse putabatur voci ὁρίων, sed recte Franki-

us: «Ἀμφοπῶν est "disjunctio", "discretio" i.e. limites quibus

Chersonitae utrimque sistuntur. Genitiuus autem pendet

a substantivo μέσας, i. g. μεσῶν. ita ut Jupiter dicatur me-

dius limitum (v. Goeller ad Thucyd. IV 83) i.e. arbiter sive

sequester limitum. .»

Λευκ. 11, 2. 2) αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον
 τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον
 τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον

Λευκ. 11, 2. 2) αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον

Μὴ γὰρ τὸ οὐκ εἶναι καὶ τὸν ἄνθρωπον

τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον
 τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον
 τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον

τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον
 τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον